

21/01/2016

"En igualtat de gènere tenim molts arguments; ara falta la política real"

Agnès Hubert porta molts anys treballant a la Comissió Europea, els darrers dins l'òrgan que assessorava al president. Es va graduar en Econòmiques i Ciència Política a la Universitat de París. Ha treballat de periodista. És experta en gènere, polítiques d'ocupació i drets fonamentals. Ha vingut per a participar a la trobada d'EGERA.

1- Vostè ha estat consellera del *Bureau of European Policy Advisers* -òrgan de la Comissió Europea que assessorava als presidents-, des del 2005 al 2014. Va aconseguir els seus objectius durant aquest temps que va ser-hi?

Bé, els meus objectius sempre són molt alts i potser per això són difícils d'aconseguir. Però del temps que vaig estar treballant amb el president, José Manuel Barroso, n'estic contenta d'alguns petits èxits, tot i que els consellers que l'envoltaven a ell sempre van creure que els temes d'igualtat eren secundaris, no eren tant importants com altres. Estic contenta de petites fites aconseguides com que hi hagués més dones com a conselleres; de la creació de l'European Institute for Gender Equality (EIGE) o del Gender Equality Index.

Però ha estat impossible d'implantar que la perspectiva de gènere tingués més impacte en la política de crisi europea. Desafortunadament els comissaris europeus no van creure suficient en això.

2- Per què és important aquesta trobada que està tenint lloc a la UAB sobre un

projecte europeu d'igualtat de gènere com l'EGERA?

És important que vuit universitats, amb diferents estructures de govern i funcionament i diferents naturaleses, es vulguin posar d'acord per impulsar la igualtat de gènere. Són totes diferents però tenen en comú que volen impulsar això. Pensa que el progrés dins el professorat i el que anomenem "academia" és molt i molt lent; cal fer molta feina perquè canviïn moltes coses.

3.- Quin són els reptes principals que la Unió Europea té en matèria d'igualtat de gènere?

El més important és la política real. Nosaltres podem convèncer que és important, tenim centenars d'arguments per dir que la igualtat de gènere és molt positiva per a la societat, però el que ens trobem, a l'hora de fer política real, és que això no es veu. Les persones que fan política no acaben d'estar convençudes dels arguments; no es veu en les seves decisions.

4.- En la majoria d'universitats, com aquesta, hi ha més dones estudiant que homes (excepte en les enginyeries); i elles tenen millor rendiment acadèmic que ells, però en el professorat hi ha més homes i a l'hora de liderar projectes o encapçalar llocs de govern tampoc és així. Què està passant? Com ho podem resoldre?

Aquest és precisament l'objectiu de projectes com l'EGERA. En aquest moment hi ha 11 projectes de recerca en universitats europees mirant de canviar l'estructura a les universitats per resoldre això. Hi ha més dones en PhD que homes! I cal fer servir el capital humà de les dones de forma eficient; és molt important per la societat.

5.- Ens podria fer una comparació entre els diferents països sobre la perspectiva de gènere en les universitats?

A les universitats escandinaves hi ha una cultura de gènere i una política de gènere. Als països de sud, com Espanya, que és un clar exemple, el nivell de progrés té a veure molt amb els moviments socials i les lluites de les dones per aconseguir avançar en la igualtat de gènere. Aquí depèn de la mobilització social, no hi ha tanta cultura com als països escandinaus.

6.- Per què les polítiques d'igualtat de gènere són importants si volem tenir una Europa competitiva?

El primer argument seria per fer un millor ús dels recursos humans: les dones són intel·ligents, estan millor preparades, fan doctorats, obtenen molts bons resultats acadèmics, etc.... Si necessites fer servir capital humà, necessites la ment de la dona! En segon lloc, perquè és important la visió de la dona conjuntament amb la de l'home, a l'hora de fer recerca, per exemple. Necessitem les dues visions. És molt més rica la recerca si es tenen les dues visions, els dos enfocos.

En aquest sentit, quan jo estava a la Comissió Europea un dia el comissari europeu de recerca va posar com a exemple a Ada Lovelace, la filla de Lord Byron.

7.- Ada Lovelace? Què li va passar?

Doncs que la seva mare la va dirigir cap a les matemàtiques i les ciències, per tal que no es dedicés a la poesia i literatura com el seu pare, ja que estava ressentida amb el poeta i escriptor Lord Byron, que l'havia abandonat. I va passar que Ada

Lovelace va resultar ser un geni de les matemàtiques; va inventar el primer llenguatge de programació de la història! Però resulta que en aquella època la dona no era visible, i tota la recerca que feia revertia en el seu company i parella Charles Babbage, que és el que la feia pública. Si la dona hagués estat més visible i valorada en aquella època, segurament ens hagués arribat la societat digital en la que avui estem 40 o 50 anys abans!

8.- Amb tot això, què ens vol dir?

Doncs que les dones i els homes som diferents, evidentment, però és molt necessari la visió de tots dos en tots els àmbits del coneixement. En el camp de la biologia o la medicina es veu molt clar: les necessitats del cos de la dona i les de l'home, per exemple, són diferents, i s'han de tenir en compte quan es pensa cap on ha d'anar un projecte de recerca o una investigació. Per això és tant important que estiguin a la recerca, tant els homes com les dones, que som els que formem la societat.

[View low-bandwidth version](#)